

dowania gospodarcze (Szablowski 1948).

Zamek w Zamościu, znajdujący się we wspólnym z miastem obwodzie fortyfikacyjnym, nie stanowił już wydzielonej cytadeli, posiadał jednak własne obwarowanie o charakterze obronno-dekoracyjnym, w postaci murów czworoboku murów, z narożnymi basztami i bramą na osi głównej arterii miejskiej. W środku tego czworoboku wznosił się zamek. W rozplanowaniu ogólnym fortyfikacji Zamościa obszar zamkowy wyodrębniał się jako element, sprzężony z miastem, a cecha tej odrębności była inna zasada narysu urządzeń fortecznych dla zamku niż dla miasta (Herbst-Zachwatowicz 1936). Dla rezydencji wielkiego kanclerza Jana Zamoyskiego, twórcą Zamościa Bernardo Morando przewidział również założenia ogrodowe, mieszczące się po obu stronach zamku, w obrębie wewnętrznego czworoboku murów. Były to dwa symetrycznie położone w stosunku do budynku kwartały, z których południowy miał charakter ogrodu fruktowego i warzywnego, natomiast północny był dwukwaterowym "ogrodem włoskim" czyli ozdobnym. Pas między murami otaczającymi zamek i wzniesionymi wałami fortecznymi wypełniał podwójny szpaler drzew, tworzący od zachodu i północy aleje, ponadto na koronie wału północnego był również pojedynczy szpaler drzew. Ogrody zamkowe w Zamościu, którego początek budowy przypada na 1579 rok, zdają się inicjować założenia obronne założenia rezydencjonalne, w których pałac, ogród i urządzenia forteczne stanowią jednolity kompozycyjnie organizm.

Taki charakter nosił też zamek w Pilicy. Wzniesiony na zrębach gotyckiego zamku pałac w 1610 roku przez Wojciecha Padniewskiego, kasztelana oświęcimskiego, a następnie ufortyfikowany przez Stanisława Warszyckiego, wieńczył grzbiet wzgórza, zajmu-

dowania gospodarcze (Szablowski 1948).

~~Zamek w Zamościu~~ Zamościu, znajdujący się we wspólnym z miastem obwodzie fortyfikacyjnym, nie stanowił ~~raz~~ wydzielonej cytadeli, posiadał jednak własne obwarowanie o charakterze obronno-dekoracyjnym, w postaci murów czworoboku murów, z narożnymi basztami i bramą na osi głównej arterii miejskiej. W środku tego czworoboku wznosił się zamek. W rozplanowaniu ogólnym fortyfikacji Zamościa obszar zamkowy wyodrębniał się jako element, sprzężony z miastem, a cecha tej odrębności była inna zasada narysu urządzeń fortecznych dla zamku niż dla miasta (Herbst-Zachwatowicz 1936). Dla rezydencji wielkiego kanclerza Jana Zamoyskiego, twórca Zamościa Bernardo Morando przewidział również założenia ogrodowe, mieszczące się po obu stronach zamku, w obrębie wewnętrznego czworoboku murów. Były to dwa symetrycznie położone w stosunku do budynku kwartały, z których południowy miał charakter ogrodu fruktowego i warzywnego, natomiast północny był bwaterowym "ogrodem włoskim" czyli ozdobnym. Pas między murami otaczającymi zamek i ~~wła~~ wałami fortecznymi wypełniał podwójny szpaler drzew, tworzący od zachodu i północy aleje, ponadto na koronie wału północnego był również pojedynczy szpaler drzew. Ogrody zamkowe w Zamościu, którego początek budowy przypada na 1579 rok, zdają się inicjować ~~założenia~~ obronne założenia rezydencjonalne, w których pałac, ogród i urządzenia forteczne stanowią jednolity kompozycyjnie organizm.

Taki charakter nosił też zamek w Pilicy. Wzniesiony na ~~zrę~~bach gotyckiego zamku pałac w 1610 roku przez Wojciecha Padniewskiego, kasztelana oświęcimskiego, a następnie ufortyfikowany przez Stanisława Warszyckiego, wieńczył grzbiet wzgórza, zajmu-